

Et nyt kapitel

Jane McBride

Baseret på en virkelig hændelse

»Alle disse velsignelser gør mig glad for at være mig«
(Children's Songbook, s. 11).

Sarah var ved at pakke en Skasse ud på sit værelse, da mor kom ind.

»Kan vi male væggene gule,« spurgte hun mor.

De var lige flyttet ind i et andet hus. Sarah havde fået lov til at vælge et sengetæppe og gardiner til sit nye værelse!

»Det tror jeg,« sagde mor.
»Gul er en glad farve.«

Sarah lagde lidt bøger på en lille hylde ved sin seng. Mor var ikke altid glad for tiden, ikke siden far var død i en ulykke.

Sarah satte forsigtigt sit yndlingsbillede af far ved siden af bøgerne,

hvor hun kunne se det hver morgen, når hun vågnede.

Hun hørte et snøft og så tårer i mors øjne.

»Jeg elsker dig, mor,« sagde Sarah og lagde armene om livet på mor og knugede hende hårdt.

»Jeg elsker også dig.«

Lørdagen inden skolen begyndte, tog mor og Sarah gammelt tøj på, rykkede møblerne ind på midten i Sarahs værelse og rullede forsigtigt malerruller i bakker med gul maling. Efter et stykke tid var alle væggene dækket i gult – og det var deres ansigter og tøj også!

»Det ser ud som om, du har fået smurt solskin på,« sagde mor med et grin.

Sarah fnisede. »Og det ser ud som om, at en banan er eksplo-deret ved siden af dig!«

De grinede stadig, mens de ryddede op. Men Sarahs smil forsvandt, da hun kom i tanke om Primary dagen efter og skolen dagen efter igen.

»Jeg er nervøs over at skulle i kirke og i en ny skole,« fortalte hun mor, mens de rensede pensler i vasken. »Jeg kender ikke nogen af lærerne eller børnene eller nogen som helst.«

Mor slukkede for vandet og gav Sarah et stort knus.

»Du får venner. Du har et venligt hjerte, der vil drage andre til dig. Du skal bare være dit eget dejlige jeg, og så vil vennerne komme.«

Sarah fik det lidt bedre, men hun var stadig nervøs.

»Jeg ville ønske, at far var her og kunne give mig en velsignelse,« sagde hun. »Ligesom han altid gjorde, inden jeg skulle begynde i skole igen.«

Mor var stille i et minut. »Hvad med onkel Wyatt?« sagde hun. »Jeg er sikker på, at han ville være glad for at give dig en velsignelse.«

Sarah nikkede. En velsignelse ville måske hjælpe.

Den aften lagde Sarahs onkel hænderne på hendes hoved for at give hende en velsignelse.

»Jeg velsigner dig til at vide, at Frelseren er opmærksom på dig og ved, at du begynder på et nyt kapitel i

dit liv,« sagde han. »Han forlader dig ikke.«

Sarah lagde særligt mærke til ordene *nyt kapitel*. Hun elskede at læse og glædede sig altid til at begynde på et nyt kapitel i en bog.

Næste morgen tog Sarah og mor i kirke. Efter nadværemødet hjalp mor Sarah med at finde primarylokalet. En pige derinde smilede til hende og sagde hej.

»Du kan sidde her, hvis du har lyst,«

sagde hun og klappede på en tom stol ved siden af sig.

»Tak,« sagde Sarah. »Jeg hedder Sarah. Jeg er ny her.«

»Jeg hedder Melody. Og jeg er også ny. Det er kun anden gang, jeg er her.«

Snart faldt Melody og Sarah i snak med de andre børn i Primary. Deres lærer var rigtig rar.

»Jeg håber også, det går godt i skolen!« tænkte Sarah, da hun gik i seng den aften.

Den næste dag tog Sarah bussen til sin nye skole. Hun blev glad for at se et par børn fra Primary i sin tredje time.

»Tak, vor himmelske Fader,« bad Sarah for sig selv, da hun spiste frokost med sine nye venner. »Måske bliver det her et godt kapitel alligevel.« ●

Forfatteren bor i Colorado i USA.

ILLUSTRATIONER: ANDY ELKERTON